

Roman over misbruik wordt niet meer dan irritant verhaaltje '160 kilo' ontstijgt niveau van de smartlap niet

Met zijn boek 'Mokerslag' (2006) verdiende de Vlaamse auteur Bart van Lierde nog het voordeel van de twijfel. Stilis- tisch was het niet sterk, maar er zat een meeslepend verhaal in. Dat laatste kan helaas niet ge- zegd worden van zijn nieuwe boek '160 kilo'. Soepel geschre- ven, ja, dat wel. Je leest het in een paar uurtjes uit. Maar dat is dan ook het enige positieve dat erover te zeggen valt.

Wat wil Van Lierde nou ei- genlijk? Begrip opwekken voor extreem dikke mensen of hen juist genadeloos uitlachen? Geen platitude wordt ge- schuwd, alle trucs van de ouder- wetse klucht worden uit de kast getrokken.

Incest, misbruik en mishan- deling vormen steeds weer Van Lierdes centrale thema's. Ging het in 'Mokerslag' over een jongetje dat door zijn vader stelselmatig in elkaar geslagen werd, in dit boek richt de au- teur zich op seksueel misbruik van de ergste soort. Ooit had dikke Nadia maatje 34. Maar nadat ze achtereenvolgens mis- bruikt en mishandeld is door haar eigen vader, de priester van haar kerk, haar pleegvader en haar vriend, zoekt ze troost in vreetbuien. Vijftien bussen slag- room gaan moeiteloos achter el- kaar naar binnen. Een hypnoti- seur lijkt aanvankelijk te kun- nen doordringen tot haar ge- voel en daarmee haar eeuwige honger te stoppen.

Maar nee, het mag niet zo

zijn. Een egoïstische vriendin die zelf ook met de nodige el- lende worstelt, zet haar op- nieuw aan tot schrokken, een toevallige voorbijganger in het park verkracht haar en probeert haar daarna af te persen, een oude vriend sterft een ellendige dood en Nadia krijgt daarvan de schuld. En dat is dan nog maar een klein deel van de narigheid die de moddervette vrouw over zich heen krijgt. Even lijkt te- gen het einde redding in zicht, maar Nadia heeft er geen zin meer in.

Van Lierde vertelt deze draak van een verhaal nu eens serieus, dan weer alsof het één grote grap is. Je ziet hem bijna dijen- kletsend achter zijn computer zitten als hij beschrijft hoe Na- dia vast komt te zitten in haar eigen computerkamertje omdat de deuropening te smal is. Of hoe zij de boekenrekken in de bibliotheek omgooit als ze zich bukt. Tjonge wat een lol.

De ellende die hij schetst is daarentegen zo diep-dramatisch dat het al evenzeer een karika- tuur wordt: niet alleen is Nadia verkracht, zij is ook op beest- achtige wijze verminkt door haar vader; niet alleen heeft haar vriend haar misbruikt, hij heeft haar ook aan zijn vrien- den uitgeleend. De zeldzame momenten waarop Van Lierde wel serieus probeert het ver- driet van Nadia te tekenen, doet hij dat zo uitleggerig dat ieder gevoel van mededogen bij de le- zer al bij voorbaat doodgeslagen

wordt.

Wat een roman over misbruik moet zijn, wordt daardoor niet meer dan een irritant verhaaltje met karakters die zo plat als een dubbeltje blijven en een totaal misplaatst soort van humor. Zonde om aan deze valse smart- lap nog meer woorden te ver- spillen. Links laten liggen, dat is het beste wat je met dit boek kunt doen.

Bart van Lierde ► 160 Kilo.

Uitg. Nieuw Amsterdam, € 17,50

SONJA DE JONG

